

● Üner Dilek

Bilmezsın

Mecnun sanma Ferhat bilme kendini
Dağları tanımaz çölü bilmezsın
Dinlemeden aşkın kerem halini
Bülbülü, dikenı gülü bilmezsın

Aşk denmiş adına sevda diğeri
Bir kıvılcım düşse yakar ciğeri
Gönülde yakılan o türküleri
Nağmeyi, makamı teli bilmezsın

Vurgunu beterdir acısı derin
Tüketir ömrünü her bir seferin
Seyreyle hâlini, yıkık bentlerin
Dökülen yaşları seli bilmezsın

Meali farklıdır, tefsiri başka
Her âşık bir mana, yüklemiş aşka
Abdalın dünyası, hali bambaşka
Meçhulden uzanan eli bilmezsın

Yakacak evvela, ateşi hepten
Tutuştur gönlünü, kurtul gurbetten
Varlıkta yok olmak hep bu sebepten
Ateşte fani hal, külü bilmezsın

Yüklenmiş değilse sözüne mana
Kelam kudretiyle, gelmez yan yana
Lafzında derinlik var mı canana
Makama arzına dili bilmezsın

